

Úkoly na tento týden :

1. Přečti si text.
2. Odpověz na otázky.

V období národního obrození stále více narůstaly snahy zvýšit sebevědomí našeho národa. Někteří lidé toho chtěli dosáhnout i paděláním starobylé české literatury. To byl případ Kralovédvorského rukopisu, záhadně objeveného panem Hankou. Později se ukázalo, že není pravý. Tak se dostal na svět největší podvrh této doby.

Úryvek :

Bylo úterý, svaté Ludmily, roku 1817. Krajem kolem Dvora Králové nad Labem vanul ledový vítr, který zaháněl většinu obyvatel k rozehrátým kamnům.

Cesty zely prázdnotou, pouze hřbitovem přiléhajícím k místnímu kostelu kráčelo několik postav. Něco si mezi sebou povídaly, ale svištění větru zabraňovalo srozumitelnosti řeči. Teprve když se skupinka ocitla v přítmi kostelní věže, mohli na sebe její členové lépe promluvit...

„Pokračujme dál, pane kaplane. Už se nemohu dočkat, až uvidím pravé střely z doby Žižkovy,“ zašeptal nejmladší muž.

„Však se dočkáte, pane Hanka,“ odvětil kaplan a rozsvítil vysokou svíci. Ozvěna pak doprovodila jejich další kroky točitým schodištěm vzhůru. Jaká to tajemná cesta! Nahoře museli projít malou chodbičkou, vedoucí na kůr. Hankovi se až roztrásl hlas, když stanuli vedle mohutných varhan :

„Taková nádhera!“ Ale zvědavost popoháněla dál. Z kostelního chladu na kůru zamířili vpravo, kde se, skoro v koutě, v podlaze rýsovaly dřevěné padací dveře.

Další ze skupiny, starý kostelník, dveře nazdvihl a podepřel. Vstup do místnosti byl volný.

Do temnoty otevřeného sklepa vedlo sedm dřevěných schůdků. Kdo po nich chtěl sestoupit, musel hodně sehnout hlavu.

To přichozí udělali, aby se dostali k dalším dveřím pobitým železným kováním. Vypadaly zcela bezpečně. Při jejich otevírání použil kostelník několik klíčů, než uspokojil zvědavé pohledy ostatních. Konečně cíl. Byla jím čtvercová místnost s malým okénkem v kamenné zdi. Pruh denního světla osvětloval v rohu dřevěnou truhlu a naproti vchodu starou nenatřenou almaru. Žádostivé ruce mužů otevřely najednou obě. „To jsou ony, Žižkovy šípy,“ řekl trochu zbytečně pan kaplan. Všem byl obsah almary jasný. Jenom panu Hankovi objev nestačil.

Začal hořčnatě hůlkou proklepávat stěny. Dokonce nechal odstavit almaru. A pak se to stalo. Po několika tupých úderech zeď promluvila. Vydala totiž, jak se říká, dutý zvuk.

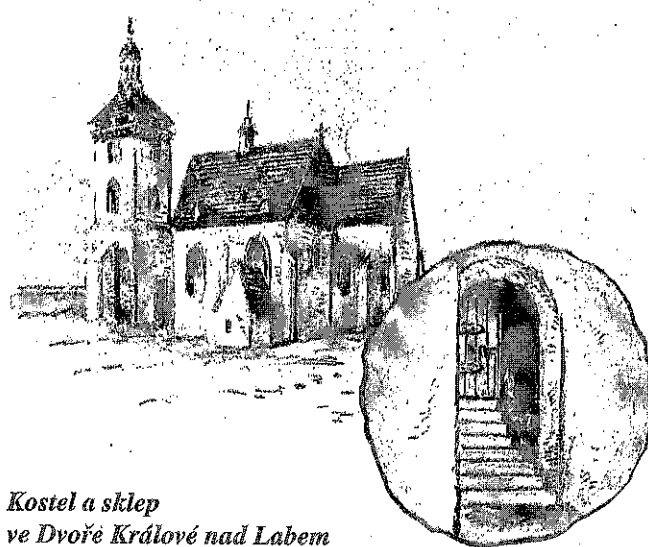
„Dutina, honem, odkryjte ji!“ vykřikl Hanka nervózně.

Stačilo několik úderů, aby vydala své tajemství – další svazek šípů, ale hlavně tlustý, zažloutlý, do svitku stočený papír.

Po jeho rozvinutí nastalo veliké překvapení. „Vždyť je to český rukopis,“ neovládl také své vzrušení kaplan. „Určitě bude několik set let starý. Máme další důkaz, že Čechové byli odpradáвна vzdělaný národ!“ Radost přítomných nebrala konce...

Otázky :

1. Kde se příběh odehrává?
2. Co si jdou muži prohlédnout?
3. Co přitom náhodou našli?
4. Vyhledej na internetu význam těchto slov – almara je.....
kaplan je
kůr je.....
padělání znamená.....

*Kostel a sklep
ve Dvoře Krdlové nad Labem*